

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. gruodžio 9 d. Nr. 21RE-995(AG-844/07-2024)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės (pranešėja), Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos I. R. skundą dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

I. R. (toliau – pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – Tarnyba) Antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ir mediacijos paslaugų administravimo skyriaus 2024-09-18 sprendimą Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-11927 „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Tarnybą per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Paaikino, kad gavo šaukimą 2024-08-19 atvykti į apklausą baudžiamojoje byloje, šaukime nurodytas pareiškėjos statusas – liudytoja. Atvykusi į apklausą pareiškėja pateikė prašymą tyrėjai ir prokurorui leisti pasinaudoti teise apklausos metu turėti atstovą, remiantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 81 straipsniu. Prokuroras patvirtino pareiškėjos teisę apklausos metu turėti įgaliotą atstovą. Pareiškėja 2024-09-11 kreipėsi į Tarnybą su prašymu suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą baudžiamojoje byloje, 2024-09-17 pateikė papildomus dokumentus. Tarnyba skundžiamu Sprendimu atsisakė teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo (toliau – VGTPĮ) 11 straipsnio 7 dalies 1 ir 2 punktais, 18 straipsnio 2 dalimi.

Pareiškėjos teigimu, Tarnyba Sprendime nenurodė ir neargumentavo, kad pareiškėjos „reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti“ ir kad „atstovavimas byloje yra neperspektyvus“. Tarnyba netinkamai interpretavo BPK įtvirtintas liudytojo teises: nurodė BPK 82 straipsnio 3 dalį, kurioje numatytos specialiojo liudytojo teisės, bet ignoravo liudytojo teisę turėti atstovą pagal BPK 81 straipsnio 7 punktą. Tarnyba Sprendimu pažeidė pareiškėjos kaip liudytojos teises, garantuojamas BPK 81 straipsnio 7 punkte.

Atsakovė Sprendimo motyvacinės dalies 6 punkte netinkamai taiko ir BPK 55 straipsnio 4 dalį, kurioje nurodoma, kada atstovo dalyvavimas yra būtinas. Tai yra, BPK 55 straipsnio 4 dalyje išdėstytos nieko bendro su pareiškėjos prašymu neturinčios aplinkybės, kai įgaliotojo atstovo dalyvavimas yra ne pasirenkamas, o privalomas. Tuo tarpu BPK 55 straipsnio 1 dalyje yra nurodoma, kad liudytojo įgaliotuoju atstovu laikomas asmuo, teikiantis teisinę pagalbą šiems proceso dalyviams, ginantis jų teises ir teisėtus interesus. Tai yra, BPK 55 straipsnio 1 dalyje dar kartą patvirtinama, kad liudytojas turi teisę turėti įgaliotąjį atstovą. Sprendimo motyvacinėje dalyje 8 punkte padaryta jokiais dokumentais nepagrįsta išvada, kad pareiškėja gali savarankiškai įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus.

Pareiškėja yra Lietuvos Respublikos pilietė, jos šeimos turtas ir metinės pajamos neviršija nustatyto turto ir pajamų lygio, todėl Tarnyba privalo jai suteikti antrinę teisinę pagalbą ir užtikrinti jos kaip liudytojos teises. Be to, Sprendime nėra nurodyta Sprendimo priėmimo vieta, tai yra, sprendimas surašytas pažeidžiant VGTPĮ nuostatas (b. l. 1-5).

Pareiškėja prašo skundą nagrinėti rašytinio proceso tvarka (b. l. 5).

Atsakovė Tarnyba prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaiškino, kad teisinės pagalbos instituto paskirtis yra ginti teisėtus interesus suteikiant teisinę pagalbą tiems asmenims, kuriems tokia pagalba yra reikalingiausia ir būtiniausia. Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką teisė gauti valstybės garantuojamą antrinę teisinę pagalbą nėra absoliuti, ji realizuojama VGTPĮ numatytais sąlygomis ir tvarka. Valstybės garantuojamą antrinę teisinę pagalbą suteikia pati valstybė ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti. VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtinti antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindai, kurie yra atskiri (savarankiški) ir atsisakymas teikti antrinę teisinę pagalbą galimas esant bent vienam iš šių pagrindų.

Tarnyba nustatė, kad atliekant ikiteisminį tyrimą Nr. 01-1-01647-24 pareiškėją ketinama apklausti kaip liudytoją, pareiškėjai nėra suteiktas nukentėjusiojo, įtariamojo ar specialaus liudytojo statusas. Informacijos apie tai, kad pareiškėją ketinama apklausti apie jos galimai padarytą nusikalstamą veiką, pareiškėja Tarnybai nėra pateikusi. Antrinė teisinė pagalba pareiškėjai, remiantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu, negali būti teikiama, kadangi pareiškėja gali savarankiškai įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus.

Atsakydama į pareiškėjos skundo argumentus atsakovė pažymėjo, kad antrinė teisinė pagalba teikiama tik specialiojo liudytojo procesinį statusą turintiems asmenims. Tuo tarpu liudytojams, neturintiems specialiojo liudytojo procesinio statuso, teisė gauti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą nėra numatyta. BPK 55 straipsnis aiškiai numato atvejus, kai įgaliotojo atstovo dalyvavimas yra būtinas. Tokiu atveju Tarnyba privalo suteikti antrinę teisinę pagalbą. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjai nėra suteiktas nukentėjusiojo, įtariamojo ar specialaus liudytojo procesinis statusas ikiteisminiame tyrime Nr. 01-1-01647-24, Tarnyba neturi teisinio pagrindo suteikti jai antrinę teisinę pagalbą. Atsakovė pabrėžė, kad liudytojo teisė turėti atstovą yra teisė, o ne pareiga. Iš prokuroro rašto turinio matyti, kad pareiškėjai buvo nurodyta jos teisė turėti atstovą, bet ne Tarnybos pareiga suteikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą.

Tarnyba pažymėjo, kad ginčijamas Sprendimas buvo priimtas vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu, o ne 1 ir 2 punktais. Tarnyba Sprendime padarė techninę klaidą. Iš viso Sprendimo turinio matyti, kad minėtas Sprendimas yra priimtas vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu. Nepaisant to, Tarnyba 2024-10-25 sprendimu ištaisė ginčijamame Sprendime padarytą techninę klaidą. Aplinkybė, jog Tarnybos Sprendime nėra nurodyta jo priėmimo vieta, nedaro įtakos skundžiamo Sprendimo turiniui, pareiškėjos teisėms, pareigoms ir pan. Tarnyba, įvertinusi visas aplinkybes bei galiojantį teisinį reglamentavimą, teisėtai ir pagrįstai atsisakė pareiškėjai suteikti antrinę teisinę pagalbą (b. l. 24-27).

Skundas atmestinas

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjai įteiktas šaukimas 2024-08-19 atvykti į apklausą ikiteisminiame tyrime Nr. 01-1-01647-24, pareiškėjos procesinė padėtis – liudytoja (b. l. 10).

Pareiškėja 2024-08-26 Tarnybai pateikė prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą baudžiamojoje byloje. Paaiškino, kad pareiškėjai reikalinga teisinė pagalba teikiant parodymus ikiteisminiame tyrime. Prie prašymo pareiškėja pridėjo: asmens dokumento kopiją, šaukimo į apklausą kopiją, prokuroro atsakymo į prašymą kopiją, metinę asmens pajamų ir asmens (šeimos) turto deklaraciją (b. l. 37-46).

Tarnyba 2024-09-03 raštu Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-11927 „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ prašė pareiškėjos pateikti dokumento, iš kurio matytųsi pareiškėjos proceso dalyvio statusas ikiteisminiame tyrime Nr. 01-1-01647-24, kopiją arba nurodyti ikiteisminį tyrimą atliekančią įstaigą (b. l. 31).

Pareiškėja 2024-09-10 pateikė Tarnybai papildomus dokumentus (b. l. 30).

Tarnyba 2024-09-17 iš ikiteisminį tyrimą atliekančios įstaigos gavo informaciją, kad ikiteisminiame tyrime Nr. 01-1-01647-24 pareiškėjai yra suteikta liudytojos procesinė padėtis ir ją ketinama apklausti kaip liudytoją (b. l. 33).

Tarnyba ginčijamu Sprendimu, vadovaudamasi VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktais, 18 straipsnio 2 dalimi, nusprendė atsisakyti teikti antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai. Nurodė, kad pagal VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktą antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu nustatoma, jog pareiškėjas savarankiškai, be advokato pagalbos, gali įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus. Pagal BPK 83 straipsnį kiekvienas šaukiamas kaip liudytojas asmuo privalo atvykti pas ikiteisminio tyrimo pareigūną, prokurorą ir į teismą bei duoti teisingus parodymus apie tai, kas jam žinoma apie reikšmės bylai išspręsti turinčias aplinkybes. BPK 82 straipsnio 3 dalyje numatyta specialiojo liudytojo teisė apklausos metu turėti įgaliojimą atstovą, todėl asmuo, baudžiamojoje byloje turintis specialiojo liudytojo procesinį statusą, turi teisę gauti antrinę teisinę pagalbą. Tuo tarpu liudytojams, neturintiems specialiojo liudytojo procesinio statuso, teisė gauti valstybės garantuojama teisinę pagalbą nėra numatyta (BPK 55 straipsnio 4 dalis). Tarnyba nustatė, kad atliekant ikiteisminį tyrimą Nr. 01-1-01647-24 pareiškėją ketinama apklausti kaip liudytoją, pareiškėjai nėra suteiktas nukentėjusiojo, įtariamojo ar specialaus liudytojo statusas. Antrinė teisinė pagalba pareiškėjai, remiantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu, negali būti teikiama, kadangi pareiškėja gali savarankiškai įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus (b. l. 6-7).

Tarnyba 2024-10-25 sprendimu Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-13661 „Dėl techninės klaidos ištaisymo sprendime Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-11927“, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 18 straipsnio 4 dalimi, 15 straipsnio 1 dalimi, nusprendė ištaisyti Sprendime padarytą techninę klaidą ir sprendimo neteikti antrinės teisinės pagalbos pagrindus išdėstyti taip: *Tarnyba, vadovaudamasi VGTPĮ 2 straipsnio 1 dalimi, 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu, 18 straipsnio 2, 4 dalimis, [...] (b. l. 36).*

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo. Atsižvelgiant į tai, kad Tarnyba 2024-10-25 sprendimu Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-13661 ištaisė ginčijamame Sprendime padarytą techninę klaidą, Tarnybos 2024-10-25 sprendimas Nr. (8.28Mr)ATP-B-2024-13661 laikytinas sudėtinė ginčijamo Sprendimo dalimi.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAI, VGTPĮ, BPK nuostatos.

VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

VGTPĮ 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba (toliau – antrinė teisinė pagalba) – tai dokumentų rengimas, gynyba ir atstovavimas byloje, įskaitant vykdymo procesą, atstovavimas išankstinio ginčų sprendimo ne teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas. Antrinė teisinė pagalba taip pat apima bylinėjimosi išlaidų byloje, išnagrinėtose civilinio proceso tvarka, ir išlaidų konstitucinės justicijos byloje atlyginimą, su bylos nagrinėjimu administracinio proceso tvarka susijusių išlaidų, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidų ir su baudžiamojoje byloje pareikšto civilinio ieškinio nagrinėjimu susijusių išlaidų atlyginimą.

Pagal VGTPĮ 3 straipsnį valstybės garantuojama teisinė pagalba teikiama remiantis šiais principais: lygiateisiškumo ir visų asmenų teisių bei įstatymų saugomų interesų apsaugos (1 punktas); valstybės garantuojamos teisinės pagalbos kokybės, efektyvumo ir ekonomiškumo (2 punktas); taikaus ginčų sprendimo prioriteto (3 punktas); draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba ir materialiosiomis bei procesinėmis teisėmis (4 punktas).

VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalyje reglamentuota, kad antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu: pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti (1 punktas); atstovavimas byloje yra neperspektyvus (2 punktas); nustatoma, kad pareiškėjas savarankiškai, be advokato pagalbos, gali įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus (12 punktas).

VGTPĮ 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priima tarnyba ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir šio įstatymo 11 straipsnio 9 dalyje nurodytos advokato išvados arba šio straipsnio 14 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti priimtas skubiai.

VGTPĮ 18 straipsnio 4 dalis numato, kad sprendime dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti nurodyta: sprendimo priėmimo data ir vieta (1 punktas); sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė (2 punktas); sprendimą priėmusios institucijos pavadinimas (3 punktas); pareiškėjo vardas, pavardė (4 punktas); teisinės pagalbos turinys – kokios teisinės pagalbos prašoma, teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtis, advokato teisės (5 punktas); antrinės teisinės pagalbos suteikimo arba atsisakymo ją teikti pagrindai (6 punktas) ir kt.

LVAT ne kartą yra pasisakęs, kad teisė gauti antrinę teisinę pagalbą nėra absoliuti, prigimtinė ir neribojama. Ją suteikia pati valstybė, savo iniciatyva ir savo nuožiūra, ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti. Antrinės teisinės pagalbos instituto paskirtis – suteikti kokybišką, efektyvią ir ekonomiškai pagrįstą teisinę pagalbą, ginant teisėtus interesus tų asmenų, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Net ir esant formalioms sąlygoms, kai asmeniui antrinė teisinė pagalba turėtų būti teikiama, VGTPĮ numato tam tikrus apribojimus. Tokiais ribojimais laikytini ir VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalyje numatyti atvejai, kuriais antrinė teisinė pagalba nėra teikiama (LVAT 2014-11-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A822-2192-14, 2014-03-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-791-14, kt.).

LVAT taip pat yra pažymėjęs, kad Tarnyba jai suteiktos kompetencijos ribose administruodama antrinės teisinės pagalbos teikimą, sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (atsisakymo teikti, nutraukimo) turi priimti kiekvienu konkrečiu atveju ištyrusi ir įvertinusi tam konkrečiam atvejui reikšmingų aplinkybių visumą (LVAT 2011-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A756-1268/2010, 2011-07-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-2848/11, 2017-10-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-4273-624/2017, kt.).

Nagrinėjamu atveju Tarnyba Sprendimu atsisakė teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą nustačiusi, kad pareiškėja savarankiškai, be advokato pagalbos, gali įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus.

Pareiškėja Sprendimo neteisėtumą grindžia argumentu, kad Tarnyba, nesuteikdama pareiškėjai antrinės teisinės pagalbos, pažeidžia BPK įtvirtintas jos kaip liudytojos teises. Pareiškėjos teigimu, Tarnyba neteisėtai taiko ir aiškina BPK nuostatas, pareiškėjai turi būti suteikta antrinė teisinė pagalba vadovaujantis BPK 55 straipsnio 1 dalimi, 81 straipsnio 7 punktu.

BPK 55 straipsnyje nustatyta, kad nukentėjusiojo, nepilnamečio, kurio interesais pateiktas skundas, pareiškimas ar pranešimas apie nusikalstamą veiką, civilinio ieškovo, civilinio atsakovo, liudytojo, užstato davėjo, asmens, kurio nuosavybės teisės laikinai apribotos ar konfiskuotas turtas, asmens, kurį siekiama įpareigoti atskleisti informacijos šaltinio paslaptį, įgaliotuoju atstovu laikomas asmuo, teikiantis teisinę pagalbą šiems proceso dalyviams, ginantis jų teises ir teisėtus interesus (1 dalis). Įgaliotojo atstovo dalyvavimas būtinas bylose dėl nusikalstamų veikų žmogaus sveikatai, laisvei, seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, vaikui ir šeimai ar dorovei, kai nuo šių veikų nukentėjo nepilnametis ir kai yra gautas skundas, pareiškimas ar pranešimas apie šias nusikalstamas veikas, jeigu be įgaliotojo atstovo pagalbos nepilnamečio teisės ir teisėti interesai nebūtų reikiamai ginami, taip pat kitais atvejais, kai ikiteisminio tyrimo pareigūnas, prokuroras motyvuotu nutarimu ar teismas motyvuota nutartimi pripažįsta, kad įgaliotojo atstovo dalyvavimas būtinas, nes be įgaliotojo atstovo pagalbos nepilnamečio nukentėjusiojo teisės ir teisėti interesai nebūtų reikiamai ginami. Tokiais atvejais dėl įgaliotojo atstovo dalyvavimo atitinkamai taikomos šio Kodekso 51 ir 52 straipsnių nuostatos (4 dalis).

Pagal BPK 78 straipsnį kaip liudytojas gali būti šaukiamas kiekvienas asmuo, apie kurį yra duomenų, kad jis gali žinoti kokių nors reikšmės bylai išspręsti turinčių aplinkybių.

BPK 81 straipsnio 7 punkte nurodyta, kad viena iš liudytojo teisių – teisė turėti atstovą.

BPK 82 straipsnis numato, kad asmuo gali neduoti parodymų arba neatsakyti į kai kuriuos pateiktus klausimus prieš savo šeimos narius ar artimuosius giminaičius (2 dalis). Asmuo, kuris

prokuroro nutarimu yra apklausiamas apie savo galimai padarytą nusikalstamą veiką, turi teisę apklausos metu turėti įgaliojimą atstovą, reikalauti būti pripažintas įtariamoju. Tokiam asmeniui netaikoma atsakomybė, numatyta šio Kodekso 83 straipsnio 2 ir 4 dalyse (3 dalis).

BPK 83 straipsnyje nustatyta, kad kiekvienas šaukiamas kaip liudytojas asmuo privalo atvykti pas ikiteisminio tyrimo pareigūną, prokurorą ir į teismą bei duoti teisingus parodymus apie tai, kas jam žinoma apie reikšmės bylai išspręsti turinčias aplinkybes (1 dalis). Liudytojui, kuris be svarbios priežasties neatvyksta pas ikiteisminio tyrimo pareigūną, prokurorą ar į teismą arba be teisėto pagrindo atsisako ar vengia duoti parodymus, gali būti taikomos šio Kodekso 163 straipsnyje numatytos procesinės prievartos priemonės (2 dalis). Liudytojui, kuris be svarbios priežasties neatvyksta į teismą arba be teisėto pagrindo atsisako ar vengia duoti parodymus, teisėjas ar teismas taip pat gali paskirti šio Kodekso 163 straipsnio 1 dalyje numatytą areštą (3 dalis). Už melagingų parodymų davimą liudytojas atsako pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 235 straipsnį (4 dalis).

BPK 183 straipsnis reglamentuoja ikiteisminio tyrimo metu atliekamos liudytojo apklausos tvarką. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prieš pradėdamas liudytojo apklausą, prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, be kita ko, išaiškina liudytojui šio Kodekso 81 ir 83 straipsniuose numatytas liudytojo teises ir pareigas.

Vadovaujantis aptartu teisiniu reglamentavimu matyti, kad kiekvienas šaukiamas kaip liudytojas asmuo privalo atvykti ir duoti teisingus parodymus apie tai, kas jam yra žinoma. Liudytojo šaukimo tikslas – teisingų parodymų davimas apie reikšmės bylai išspręsti turinčias aplinkybes. Prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas privalo išaiškinti liudytojui BPK nustatytas liudytojo teises ir pareigas, tame tarpe ir teisę neduoti parodymų prieš save, savo šeimos narius ar artimuosius giminaičius. LVAT 2011-10-13 nutartyje, priimtoje administracinėje byloje Nr. A-62-2549-11, yra pasisakęs, kad BPK 81 straipsnio 7 punkte įtvirtinta liudytojo teisė turėti atstovą, tačiau teisė gauti antrinę teisinę pagalbą, skirtingai nei nukentėjusiajam, liudytojui nėra numatyta.

Bylos medžiagos duomenimis, pareiškėjos procesinė padėtis ikiteisminiame tyrime Nr. 01-1-01647-24 – liudytoja (b. l. 10, 33). Pareiškėjai nėra suteiktas nukentėjusiojo, įtariamojo ar specialaus liudytojo statusas. Taip pat byloje nėra duomenų, kad pareiškėją ketinama apklausti apie jos galimai padarytą nusikalstamą veiką. Kadangi aukščiau minėtuose teisės aktuose teisė gauti antrinę teisinę pagalbą liudytojui nėra numatyta, darytina išvada, kad Tarnyba Sprendime pagrįstai nurodė, jog pareiškėja savo teises gali apginti savarankiškai, be advokato pagalbos. Atitinkamai Tarnyba teisėtai ir pagrįstai atsisakė teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą vadovaudamasi VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 12 punktu. Pažymėtina, kad teisės aktai numato liudytojo teisę turėti atstovą, bet ne liudytojo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą, todėl atmetinas pareiškėjos argumentas, kad Tarnyba pažeidžia pareiškėjos, kaip liudytojos, teises.

Apibendrinama Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju Tarnyba tinkamai įvertino nustatytas faktines aplinkybes ir teisingai taikė teisės normas. Sprendimas iš esmės atitinka VGTPĮ 18 straipsnio 4 dalies ir VAĮ 10 straipsnio reikalavimus, t. y. Sprendime nurodytas jo priėmimo teisinis ir faktinis pagrindas, kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės bei motyvai. Sprendimas priimtas nepraleidus VGTPĮ 18 straipsnio 2 dalyje nustatyto jo priėmimo termino. Aplinkybė, kad Sprendime nenurodyta Sprendimo priėmimo vieta, šiuo atveju neturi įtakos Sprendimo teisėtumui. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo naikinti Sprendimą vadovaujantis skunde išdėstytais argumentais. Taip pat nėra pagrindo tenkinti išvestinį skundo reikalavimą dėl Tarnybos įpareigojimo priimti naują sprendimą, todėl skundas atmetinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos I. R. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas